

Svarbrev til Karmøy kommune

Kopervik den 31.10.2023

Tusen takk for svarbrevet av 27.09.2023.

Etter å ha lest gjennom svarbrevet og sett gjennom alle de dokumenter som vi har angående eiendom 15/218 sitter vi fremdeles igjen med en del ubesvarte spørsmål.

Før vi stiller disse spørsmålene vil vi gi deg, som ny saksbehandler i denne saken en kort historisk redegjørelse:

Kort historisk redegjørelse:

1944, Statens Havnevesen anlegger veg over eiendommen:

I 1944 fikk Statens Havnevesen rettigheter på eiendom 15/218. Disse rettighetene gikk ut på at Havnevesenet fikk retten til å anlegge en 4 meter bred veg over eiendom 15/218 og naboeiendommene. Denne vegen skulle sikre Havnevesenet rettigheter til å kunne passere eiendommene når de skulle gjøre vedlikehold på moloanlegget.

Fra digitaliseringen av grunnboken i 1995 til 17.07.2019 stod denne avtalen som en «Grunnavståelse». Da vi begynte å nøste opp i den gamle grunnboken ble det funnet ut at avtalen var en «Grunneiererklæring» og at man derfor ikke avsto grunn til veg. Gjennom denne erklæringen gav man Havnevesenet retten til å anlegge en veg over grunnen. Dette har siden styrt bruken av eiendommen.

1950-tallet, Åkra kommune vurderer å bygge veg nord-vest for eiendom 15/218:

På midten av 1950-tallet planla Åkra kommune å bygge en kommunal veg nord-vest for den private vegen til eiendom 15/218 på Holmen. Eierne av eiendommen gav da beskjed om at de ville frasi seg retten til den private vegen når den kommunale vegen nord-vest for eiendommen var bygget. Denne kommunale vegen ble aldri realisert.

1963: kommuneingeniøren i Åkra uttaler seg om Holmavegens lengde:

I 1963 kunne derfor kommuneingeniøren i Åkra melde inn til Statens vegvesen at den kommunale vegen på Holmen var 200 meter lang. Den stoppet derfor ved eiendomsgrensen til eiendom 15/218.

1964. Ny veglov for Kongeriket Norge trer i kraft:

Den 1. januar 1964 trådte nåværende veglov i kraft. Formålet med loven var «å tryggje planlegging, bygging, vedlikehald og drift av offentlege og private vegar, slik at trafikken på dei kan gå på eit vis som trafikantane og samfunnet til ei kvar tid kan vere tente med. Det er ei overordna målsetting for vegstyremaktene å skape størst mogleg trygg og god avvikling av trafikken og ta omsyn til grannane, eit godt miljø og andre samfunnsinteresser elles.»

I rettsforståelsen til denne loven er det da sagt av professorene Otto Arnulf og Erik Gauer at vegen dersom den skal kunne regnes som offentlig må ha vært en del av det offentlige vegbudsjettet og være innregistrert som offentlig veg. Begge punkt må være oppfylt. Dersom Karmøy kommune ikke kan oversende dokumentasjon på at denne vegen har vært en del av vegbudsjettet og at vegen er beskrevet med 260 meter fra kommunesammenslåingen av må man vel anta at Karmøy kommunes ingeniører på den tiden har trukket vegen for langt?

1965. Kommunesammenslåing og KV66:

Etter Karmøy kommunes egen påstand ble vegen definert som KV66 fra tiden rundt kommunesammenslåingen og vegen skal da være trukket helt ut til moloanlegget. Dersom dette stemmer må det være inngått en avtale med grunneier av eiendom 15/218 og Åkra kommune evt. Karmøy kommune mellom 1963 og 1965 som gav kommunen retten til å forlenge den kommunale veggrunn slik at vegen blir 260 meter lang. Har ikke Karmøy kommune noen slik avtale?

Dersom det ikke er inngått en avtale om dette kan man vel da anta at kommunen i flere tiår har lovstridig registrert vegen som kommunal mens den egentlig var privat veggrunn? Her må man altså få en avklaring på hvilket avtalegrunnlag som ligger til grunn for Karmøy kommunes påstand om at de har «overtatt veg- og veggrunn». Dersom kommunen ikke har overtatt veg og veggrunn slik man tidligere har påstått forventes det at Karmøy kommune beklager dette.

Våre spørsmål er:

1. Du skriver «At vegene er kommunale fremgår bl.a. av planer for veg og kart over kommunale veger.» Til dette har vi følgende spørsmål:
 - Da må vel Karmøy kommune kunne legge frem slike kart og planer helt tilbake til kommunesammenslåingen? Det hevdes fra Karmøy kommunes side at de ved kommunesammenslåingen overtok veg og veggrunn fra den private eiendomsbesitteren på eiendom 15/218. Dersom dette er gjort mellom 1963 og 1965 må det vel være gjort en avtale om dette? Kommuneingeniøren var i alle fall helt klar i sin sak i 1963 om at kun 200 meter av vegen på Holmen var kommunal.
2. Du skriver i din e-post: «Ved kjøp av tjenester som asfaltering og brøyting, vil avtalene være på områder eller hele veistrekninger.» Til dette har vi følgende spørsmål:
 - I de konkrete kommunale vegbudsjettene som vi har etterspurt bør derfor KV66 være merket av med lengde og eventuelt vedlikehold som skal gjøres på strekningen? Her må Karmøy kommune legge ved konkret informasjon om når KV66 ble tatt inn i vegbudsjettene. KV66 fantes oss bekjent ikke før Karmøy kommune gikk inn og overtok de kommunale vegene i Åkra kommune. Dersom det ikke er inngått noen avtale med eierne av 15/218 kan det da være en mulighet for at kommunen i sine kart har forlenget vegen uten å egentlig ha hatt myndighet til dette?
 - Det hevdes at kommunen har ansett vegen som offentlig siden kommunesammenslåingen. Dersom vegen ble gjort offentlig ved kommunesammenslåingen må også Karmøy kommune gjennom enten en administrativ eller politisk beslutning ha vedtatt å forlenge vegen, utvide den, og ta den inn i de kommunale vegbudsjettene. Når ble om så er denne beslutningen fattet?
 - Som tidligere nevnt var det i perioden 1944-1963 ingen kommunal veg over eiendommen. Statens Havnevesen måtte spørre grunneierne om de var villige til å inngå avtale om veg over eiendom 15/218 for å kunne vedlikeholde moloanlegget. Her har altså Statens havnevesen en vegrett over eiendommen, mens Karmøy kommune ikke har kunnet dokumentere at de har sikret seg slike rettigheter over eiendom 15/218. Veien til Havnevesenet skulle ha til formål vedlikehold av moloanlegget og ikke være til vanlig kommunal bruk. Dersom Karmøy kommune av den grunn har trukket vegen for langt og ved dette krever eiendomsrett til eiendommen kan vel dette være å anse som et overtramp av den private eiendomsretten?
3. Du skriver følgende i ditt brev: «Kommunen kan ikke tidfeste konkret hvilket år veien over din mors eiendom ble offentlig».
 - Har ikke Karmøy kommune en generell dokumenteringsplikt overfor egne innbyggere når det gjelder å kunne dokumentere kommunens rettigheter over en eiendom og eventuelt når denne rettigheten oppstod?

4. Du skriver: «Kommunen har i tillegg funnet et kart fra 1964. Utsnitt av kartet fra 1964 er vedlagt dette brev som bilag 1. Kommunen er dessverre ikke i besittelse av de øvrige etterspurte kart.» Til dette har vi følgende kommentarer:
- Det står på det oversendte kartet at kartet er konstruert av VIAK «Etter fotogrammer opptatt 1964». Under dette skal kartet jfr. vanlig prosedyre ajourføres. Der står i ajourføringsposten på kartet «19...». Den er altså tom. Det er derfor ikke tilstrekkelig sikkerhet for at kartet faktisk er fra 1964 og at fargeleggingen av kartet er fra 1964. Denne fargeleggingen kan være gjort av kommunens egne folk på et senere tidspunkt eller i nyere tid for å lage bevis for egne påstander. Det er derfor nødvendig at Karmøy kommune sikrer tilstrekkelig kartmateriale som dokumenterer at Karmøy kommune har overtatt vegen.
 - For ordensskyld står det også på kartet følgende: «Grensene på kartet er ikke rettsgyldige».
 - Ut fra det at kartet ikke er datert med ajourført dato kommer det kun frem at man har brukt fotogrammer fra 1964 til å produsere kartet, men det vites ikke når det faktisk ble produsert. Dermed kan kartet være brukt av Karmøy kommune fra 1964 og frem til kartet gikk ut av bruk.
 - Her må Karmøy kommune derfor finne et kart som er datert til kommunesammenslåingen som konkret viser at KV66 var en del av kommunes vegnett og dokumentasjon på at vegen var å regne som kommunal. Det må dersom kommunens påstander skal være gyldige, være dokumentasjon på overdragelsen av rettigheter mellom 1963 og 1965. Dersom det ikke er dette kan vel ikke kommunen hevde at vegen har vært kommunal siden kommunesammenslåingen?
 - Registreringen av Holmavegen som 260 meter lang i 2003 vil derfor ikke være gode nok bevis på at vegen er overdratt til og overtatt av kommunen ved kommunesammenslåingen i 1965.
5. Det henvises til en brannkum og lyktestolpe. Denne ble satt opp i tomtegrensen, finnes det da papirer på at grunneier av 15/218 godkjente denne oppsettingen? Det er også et spørsmål om hvem som har betalt denne brannkummen og lyktestolpen?

Vi forventer at Karmøy kommune i denne saken opptre jfr. offentlighetslovens krav til den offentlige forvaltning og at Karmøy kommune er en serviceinstitusjon til det beste for lokalbefolkningen.

Mvh.

Hilde Marie Bergfjord

På vegne av Else Kristine Bergfjord